

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สุภาพร ปรีดา¹

¹ ผู้นิพนธ์ประสานงาน โทรศัพท์ 08-2591-4595 อีเมล : taxitigon@gmail.com

รับเมื่อ 19 สิงหาคม 2564 วันที่แก้ไขบทความ 4 พฤศจิกายน 2564 ตอบรับเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตติ) นครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านของผู้เรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.50/84.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ตลาดวิถีชุมชนคนปากน้ำโพ วิธีสอนอ่านแบบ MIA

¹ ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ ประจำโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตติ) นครสวรรค์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

The Development of English Supplementary Reading Book Series, “Market”, Community Way of Pak Nam Pho People by Using the MIA Reading Teaching Method for Mattayomsuksa 1 Students

Supaporn Preeda¹

¹ Corresponding author, Tel. 08-2591-4595, E-mail : taxitigon@gmail.com

Received 19 August 2021; Revised 4 November 2021; Accepted 10 November 2021

Abstract

The purposes of this research were to 1) develop English supplementary reading book series, “Market”, community way of Pak Nam Pho people by using the MIA reading teaching method for Mattayomsuksa 1 students with the efficiency criterion of 80/80, 2) to compare English reading comprehension ability of the students before and after reading the English supplementary reading book series, “Market”, and 3) to study the students’ satisfaction towards the English supplementary reading book series, “Market”. The samples were 32 Mattayomsuksa 1 students of Suankularb Witthayalai (Jiraprawat) Nakhon Sawan school, in the second semester of the 2020 academic year. The research instruments were lesson plans for the English supplementary reading book series, “Market”, an English reading ability test and the satisfaction questionnaire. The data was analyzed by using percentage, mean and standard deviation. The research findings were as follows : 1) the developed English supplementary reading book series, “Market” had the efficiency of 85.50/84.25 which was higher than the criteria standard of 80/80, 2) the English reading comprehension ability of the students was higher than their pretest mean scores with .05 level of significance, and 3) the Mattayomsuksa 1 students’ satisfaction was at the highest level.

Keywords : English supplementary reading book, Community way market of Pak Nam Pho, the MIA reading teaching method

¹ Senior Professional Level, Suankularb Witthayalai (Jiraprawat) Nakhon Sawan school, Nakhon Sawan Provincial Administrative Organization

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นภาษาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องด้วยประเทศต่าง ๆ ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการหรือภาษาทางการมากถึง 81 ประเทศทั่วโลก อีกทั้งประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารพบว่า มีมากกว่า 100 ประเทศทั่วโลก นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการสื่อสารทั้งสิ้น ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารสากล รัฐบาลจึงกำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมถึงให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุกระดับการศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด และควรฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การพึ่งตนเองได้ และสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต (กตัญ มหาชนวงค์ สุวรรณแพทย์, 2561)

เป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน เพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตามทักษะการอ่านนับว่ามีบทบาทสำคัญในยุคที่เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ กำลังเจริญก้าวหน้า และมีวิวัฒนาการอย่างรวดเร็ว มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างไร้พรมแดน มีการแสวงหาความรู้เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ทั้งในด้านการศึกษา การทำงาน การค้าขาย การท่องเที่ยว การพักผ่อนหย่อนใจ และด้านอื่น ๆ โดยมีภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร การติดตามข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร ป้ายโฆษณา แผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ป้ายชื่อถนนหนทาง ฉลากสินค้า ตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ เทคโนโลยี กีฬา และเรื่องบันเทิงที่คนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา ล้วนมีข้อความ เป็นภาษาอังกฤษมาประกอบแทบทั้งสิ้น ดังนั้นการพัฒนาทักษะการอ่านจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรคำนึงถึงเป็นพิเศษ เพื่อสามารถนำความรู้หรือข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ด้านการสื่อสารในชีวิตจริง อีกทั้งยังเป็นองค์ประกอบสำคัญในการแสวงหาความรู้ในระดับสูงต่อไป (ณัชชรี ทรัพย์เย็น, 2560)

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้รายงานข้อมูลการอ่านหนังสือนอกเวลาเรียน หรือนอกเวลาทำงานของประชากร ผลการสำรวจปี 2561 พบว่า เด็กเล็ก (อายุต่ำกว่า 6 ปี) ที่อ่านมีประมาณ 2.7 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 61.2 เด็กผู้หญิงมีอัตราการอ่านสูงกว่าเด็กผู้ชายเล็กน้อย (ร้อยละ 63.0 และ 59.5 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาตามวัยที่อ่าน พบว่า การอ่านของประชากรมีความแตกต่างกันตามวัย โดยวัยเยาวชนมีอัตราการอ่านสูงสุดร้อยละ 92.9 รองลงมาคือ วัยเด็ก (ร้อยละ 89.7) วัยทำงาน (ร้อยละ 81.1) และต่ำสุดคือ วัยสูงอายุ (ร้อยละ 52.2) สำหรับผู้อ่านที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปทั้งหมดใช้เวลาอ่านนอกเวลาเรียน หรือนอกเวลาทำงานเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 20 นาทีต่อวัน (80 นาที) โดยกลุ่มเยาวชนใช้เวลาอ่านมากที่สุด เฉลี่ย 1 ชั่วโมง 49 นาทีต่อวัน (109 นาที) วัยเด็กและวัยทำงานใช้เวลาอ่านเฉลี่ยต่อวันมากกว่า 1 ชั่วโมงเล็กน้อย ส่วนวัยสูงอายุใช้เวลาอ่านน้อยที่สุดเฉลี่ย 47 นาทีต่อวัน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2561) ประเภทของหนังสือที่อ่าน พบว่าอ่านหนังสือเล่ม ร้อยละ 88 และอ่านบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 75.4 ซึ่งอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันมากขึ้น สะท้อนว่าหนังสือเล่มยังคงอยู่เคียงคู่สื่อใหม่ สำหรับวิธีการรณรงค์ให้คนรักการอ่านต้องเริ่มจากปลูกฝังให้รักการอ่านผ่านพ่อแม่ สถานศึกษารณรงค์ส่งเสริมการอ่าน เนื้อหารูปเล่มน่าสนใจ หนังสือหาซื้อหรือเข้าถึงได้ง่าย และส่งเสริมให้มีห้องสมุด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (ทีเคปาร์ค), 2561)

จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตติ) นครสวรรค์ในสามปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า ในปีการศึกษา 2560 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 59.63 ปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 57.24 และปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 58.65 ซึ่งเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่อยู่ในระดับต่ำ เทียบเกณฑ์การวัดผลของโรงเรียนร้อยละ 50-60 อยู่ในระดับต่ำ (โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตติ) นครสวรรค์, 2562) จากการประเมินดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า คุณภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ยังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 75 เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความสามารถในทักษะการอ่าน บางคนมีพื้นฐานเดิมในทางด้านการอ่านไม่เพียงพอ จึงทำให้ยากต่อการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ทำให้การอ่านไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนควรพัฒนาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีเนื้อหาและกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะจากง่ายไปยากทีละขั้นตอน มีระดับภาษาเหมาะสม รวมทั้งฝึกทักษะกระบวนการคิดและกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ

จากสาเหตุและปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ พัทรี ทองตาสี (2559); แสงดาว ถินหารวงษ์ (2559); กตัญ มหาชนวงค์ สุวรรณแพทย์ (2561) และจุไรรัตน์ สุนันทราภรณ์ (2561) พบว่า

การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้แบบรายบุคคลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามความเหมาะสมของแต่ละคน เป็นสื่อทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติจริง สร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่เกิดจากการปฏิบัติตามกิจกรรม โดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือคอยชี้แนะ จึงกล่าวได้ว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมาก เพราะเป็นสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นในรูปแบบของสื่อประสมจัดไว้อย่างเป็นระบบ มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเพิ่มทักษะการอ่านได้ดี กระตุ้นผู้อ่านให้เกิดความสนใจ และกระตุ้นการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งเพิ่มพูนทักษะการอ่านและช่วยส่งเสริมลักษณะนิสัยการอ่านของนักเรียน

จากสภาพปัญหาและผลกระทบข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ ซึ่งมีจำนวน 5 เล่ม ดังนี้ เล่มที่ 1 เรื่อง ตลาดเจ้าคะ เล่มที่ 2 เรื่อง ตลาดพอเพียง เล่มที่ 3 เรื่อง ตลาดท่าเรือ คลองคาง เล่มที่ 4 เรื่อง ตลาด 100 ปี ชุมแสง เล่มที่ 5 เรื่อง ตลาดริมแม่น้ำปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Questions) 2. ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) 3. ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) 4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) 5. ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) 6. ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) และ 7. ขั้นประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) ซึ่งวิธีสอนอ่านแบบ MIA

นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง คิดและแก้ปัญหาเองได้ ฝึกทักษะกระบวนการคิดและกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ สามารถใช้สื่อเสริมการเรียนการสอนนี้เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านของนักเรียนในการค้นคว้าหาความรู้ได้ในอนาคต ซึ่งยังเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ทั้งยังเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องต่าง ๆ โดยการใช้เนื้อหาที่อยู่ใกล้ตัวซึ่งสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น สังคม วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของนักเรียน อันจะเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านควบคู่ไปกับการอนุรักษ์และเผยแพร่ข้อมูลที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับจังหวัดนครสวรรค์ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. การทบทวนวรรณกรรมและกรอบแนวคิดในการวิจัย

4.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติม

4.1.1 ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

กณฐรี วรอาจ (2557) กล่าวว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือที่มีเนื้อหาสาระอิงหลักสูตรสำหรับให้นักเรียนอ่านเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ โดยนำเนื้อหาส่วนหนึ่งของหลักสูตรมาเขียนขยายความ เพื่อให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักเรียน

หนูแพว วิชโคก (2557) กล่าวว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง เป็นหนังสืออ่านประกอบที่ให้ความรู้ตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นหนังสือที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมเนื้อหาวิชาต่าง ๆ มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสามารถในการอ่านของนักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถอ่านได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือที่มีเนื้อหาสาระอิงหลักสูตร โดยนำเนื้อหาส่วนหนึ่งมาเขียนขยายความสำหรับให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ตามความเหมาะสมของวัยและความสามารถในการอ่าน

4.1.2 ความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

หนูแพว วัชโสภ (2557) ได้ให้ความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ไว้ว่าเป็น สื่อการสอนที่มีประโยชน์ต่อผู้สอน และผู้เรียนมีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์เปิดโอกาสให้ผู้อ่านพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ นำความรู้ไปใช้ตามแนวทางที่พึงประสงค์ และมีความรู้กว้างขวาง ส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

ปพิชญา แอนดอน (2559) ได้ให้ความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม กล่าวคือ หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีความสำคัญ ในด้านส่งเสริมความรู้ ส่งเสริมสติปัญญา เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้พัฒนาทักษะหลาย ๆ ด้าน ตลอดจนสามารถนำความรู้และ ทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ส่งเสริมเจตคติที่เหมาะสมในการนำความรู้ไปใช้ตามแนวทางที่ พึงประสงค์เป็นประโยชน์แก่ตนและแก่ส่วนรวม ส่งเสริมความเข้าใจการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม

สรุปได้ว่า ความสำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม คือ ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเพิ่มทักษะการอ่านได้ดี กระตุ้นผู้อ่านให้ เกิดความสนใจ และกระตือรือร้นศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

4.1.3 หลักในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

Huck (1961) ได้กล่าวถึงการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม มีหลักเกณฑ์ ได้แก่ 1) โครงเรื่อง (Plot) ต้องเป็นโครงเรื่องที่ ดีเร้าใจให้ผู้อ่านติดตาม โดยเป็นเรื่องที่น่าสนใจ 2) เนื้อเรื่อง (Content) ต้องมีคุณค่าและเหมาะสมกับเด็ก 3) แก่นเรื่อง (Theme) ควรมีคุณธรรมแต่ไม่ต้องสอนโดยตรง เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับเด็ก 4) ตัวละคร (Characterization) ควรมีส่วนที่กระตือรือร้นของผู้อ่านได้ดียิ่งขึ้น 5) สลีลาในการเขียน (Style) เสนอเรื่องราวชัดเจน บทสนทนาเป็นธรรมชาติ 6) รูปแบบ (Format) รูปภาพและรูปเล่มต้องชวนอ่าน ตัวหนังสือควรพิมพ์ชัดเจน 7) อื่น ๆ (Other Consideration) ควรเป็น หนังสือที่ทำให้เด็กพอใจและติดตามอ่าน

หนูแพว วัชโสภ (2557) ได้กล่าวถึง การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมต้องพิจารณาให้ครอบคลุมด้านเนื้อหา ภาษา และ รูปแบบภาพประกอบ เพื่อให้การสร้างหนังสือเกิดคุณภาพและสนองจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้และเกิดประโยชน์ต่อผู้อ่าน เป็นโครงเรื่องที่ ดีเร้าใจให้ผู้อ่านติดตามโดยเป็นเรื่องที่น่าสนใจและสมจริง เนื้อเรื่องต้องมีคุณค่าและเหมาะสมกับเด็ก แก่นเรื่องควรมีคุณธรรม แต่ไม่ต้องสอนโดยตรง เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับเด็ก ตัวละครควรมีส่วนที่กระตือรือร้นของผู้อ่าน ได้ดียิ่งขึ้น สลีลาในการเขียนเสนอเรื่องราวชัดเจน บทสนทนาเป็นธรรมชาติ รูปแบบรูปภาพและรูปเล่มต้องชวนอ่าน ตัวหนังสือ คมพิมพ์ชัดเจนเหมาะสมกับวัย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า หลักการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมคือ พิมพ์ด้วยตัวอักษรที่ชัดเจน อ่านง่าย มีภาพ ประกอบสีสันสวยงาม ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และมีความกระตือรือร้นในการเรียน นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ ด้วยตนเองได้

4.2 วิธีสอนอ่านแบบ MIA (A More Integrated Approach to the Teaching of Reading)

Murdoch (1986) ได้แบ่งวิธีสอนอ่านแบบ MIA ออกเป็น 7 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การถามนำก่อนการอ่าน (Priming questions) คือ ขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะต้องตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้น ให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้น ๆ เป็นการโน้มน้าว ให้นักเรียนสนใจเรื่องที่จะอ่านต่อไป

2. การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) ขั้นตอนนี้ มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจว่า คำศัพท์บางคำที่เป็นตัวบ่งชี้ความหมายนั้นผู้อ่านมีความเข้าใจถูกต้องแล้ว โดยครูจะเป็นคนเลือกคำศัพท์เหล่านั้นขึ้นมาเอง คำบางคำนักเรียนอาจจะรู้ความหมายแล้ว หรือถ้าคำบางคำมีความหมายหลายอย่างครูผู้สอนอาจจะเขียนความหมายของ คำศัพท์คำนั้นในสถานการณ์ที่จะพบในสิ่งที่อ่าน

3. การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) หลังจากทราบความหมายของคำศัพท์แล้วขั้นต่อไป คือครูผู้สอนจะแจกเนื้อเรื่อง ให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดไว้ในเนื้อหานั้น แต่เรื่องที่ให้จะแตกต่างกับเนื้อเรื่องปกติคือ จะมีคำถามย่อยแทรกอยู่ในเนื้อ เรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง อันจะเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจ ในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น

4. ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) คือ การตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยการให้นักเรียน เติมข้อความในประโยคปลายเปิดที่กำหนดให้ ประโยคปลายเปิดที่เติมแล้ว จะเป็นข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

5. การถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) คือ กิจกรรมที่ให้นักเรียนนำความรู้หรือข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น อาจจะทำให้นำคำหรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอในรูปแบบตาราง แผนภูมิ กราฟ รูปภาพหรือแผนที่อย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมของข้อมูล หากนักเรียนทำได้ก็ย่อมแสดงว่านักเรียนสามารถจับประเด็นสำคัญได้

6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw exercise and Paragraph structure) คือ กิจกรรมที่นักเรียนเรียงประโยค เรียงราว หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง และนำประโยคมาเรียงต่อกันในรูปแบบของอนุเฉทที่ถูกต้องและให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื้อเรื่อง

7. การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) คือ การประเมินผลการเรียนนั้นมีอยู่ในทุกขั้นตอนแล้วแต่ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงาน และการแก้ไขด้านภาษาของนักเรียนที่พบ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาให้ถูกต้อง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า วิธีสอนอ่านแบบ MIA นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้สามารถคิดและแก้ปัญหาเองได้ ฝึกทักษะกระบวนการคิดและกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ เป็นการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะด้านความคิดได้วิธีหนึ่ง

4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.3.1 งานวิจัยเกี่ยวข้องกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม

พัชรี ทองตาสี (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง Welcome to the Wonderful Land of Nong Khai โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 29 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านโนนสะอาด ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม มีประสิทธิภาพ 77.28/78.62 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

แสงดาว ถิ่นหารวงษ์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ เรื่อง เมืองเพชรเมืองตาลโตนด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดเพชรบุรี” กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 35 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 88.84/83.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคิดเห็นต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

กตัญ มหาชนวงษ์ สุวรรณแพทย์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ เรื่อง Natural Resources for Sustainable Development สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1” กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ 83.22/83.51 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด

จุไรรัตน์ สุนันทราภรณ์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด เด็กท้องถิ่นไทยใส่ใจเรื่องดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 39 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเทศบาล 1 (บูรพาวิทยากร) ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีประสิทธิภาพระหว่างกระบวนการต่อผลลัพธ์ E1/E2 เท่ากับ 91.63/92.18 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน – หลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม สรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ตามศักยภาพของผู้เรียน สามารถนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้เป็นอย่างดี

4.3.2 งานวิจัยเกี่ยวข้องกับวิธีสอนอ่านแบบ MIA

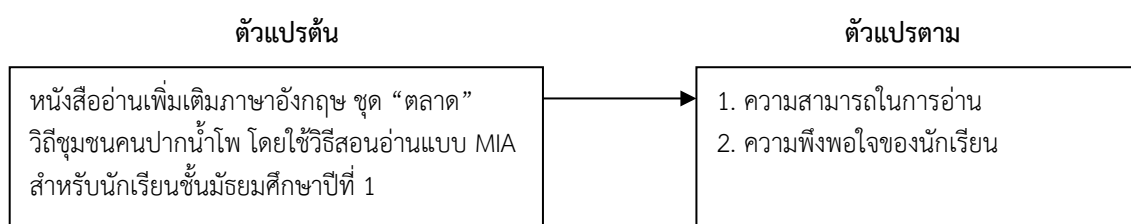
อรพัทธ์ ศิริแสง (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA” กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

นักสนันท์ ไกรทอง (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA)” กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 16 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านหัวดง ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.44/84.79 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75.2 ค่าดัชนีประสิทธิผล มีค่าเท่ากับ 0.7747 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 77.47 และมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4” กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 50 คน ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเทพศิรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านประเมินความสามารถของตนเองอยู่ที่ระดับพอใช้ และนักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับพอใช้

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนอ่านแบบ MIA สรุปได้ว่า วิธีสอนอ่านแบบ MIA ทำให้ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น ความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้มาก นักเรียนสามารถคิดและแก้ปัญหาเองได้ ผูกทักษะกระบวนการคิดและกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ

จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงสรุปกรอบแนวคิดงานวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. วิธีการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตติ) นครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัตติ) นครสวรรค์ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยการจับสลาก

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.2.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิธีชุมชนคนปากน้ำโพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 5 เล่ม ดังนี้ เล่มที่ 1 เรื่อง ตลาดเจ้าคะ เล่มที่ 2 เรื่อง ตลาดพอเพียง เล่มที่ 3 เรื่อง ตลาดท่าเรือคลองคาง เล่มที่ 4 เรื่อง ตลาด 100 ปี ชุมแสง เล่มที่ 5 เรื่อง ตลาดริมแม่น้ำปากน้ำโพ มีขั้นตอนการสร้างคือ 1) ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลาง

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) วิเคราะห์เนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยอ้างอิงจากผลการสำรวจเนื้อหาที่เหมาะสม 3) ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม 4) กำหนดเค้าโครงและขอบข่ายของเนื้อหาในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม 5) ดำเนินการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมตามเค้าโครงที่วางไว้ โดยแต่ละหัวข้อแทรกภาพประกอบในแต่ละหน้า และมีแบบทดสอบหลังเรียน 6) เสนอหนังสืออ่านเพิ่มเติมต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณารูปแบบ เนื้อเรื่อง การใช้ภาษา การจัดภาพประกอบ และคุณค่าของหนังสืออ่านเพิ่มเติม 7) นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 8) ปรับแก้หนังสืออ่านเพิ่มเติมแล้วไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

5.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA มีขั้นตอนการสร้าง คือ 1) ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนอ่านแบบ MIA 3) ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA จากหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ใช้เป็นเครื่องมือของงานวิจัย จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง 4) นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 6) ปรับแก้แผนการจัดการเรียนรู้แล้วไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

5.2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน มีขั้นตอนการสร้างคือ 1) ศึกษาแนวคิดและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน 2) ศึกษาการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 3) วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ และสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการอ่าน จากสื่อที่ใช้เป็นเครื่องมือ โดยเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ให้ครอบคลุมทั้งเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 4) นำแบบ ทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำผลการพิจารณาแต่ละข้อไปหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 5) นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) ได้ค่าความยากตั้งแต่ 0.29 – 0.79 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป 6) นำแบบทดสอบไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

5.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจ มีขั้นตอนในการสร้าง คือ 1) ศึกษาหลักการสร้างและตัวอย่างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating Scale) 3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้วิธีหาค่า IOC 5) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 6) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 7) แก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจแล้วนำไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.3.1 สอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความต้องการและเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ

5.3.2 วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาใช้ในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ

5.3.3 สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ

5.3.4 ทดสอบก่อนการอ่านโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.3.5 ดำเนินการสอนนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง และทำแบบทดสอบหลังการอ่านแต่ละเล่ม

5.3.6 ทดสอบหลังการอ่านเมื่อสิ้นสุดการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านชุดเดียวกับก่อนการอ่าน

5.3.7 ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA

5.3.8 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.4.1 การวิเคราะห์ความต้องการและเนื้อหาที่เหมาะสมในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ ใช้การหาค่าร้อยละ

5.4.2 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2

5.4.3 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ใช้การทดสอบค่าที (t-test dependent sample)

5.4.4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อนำมาเทียบแปลค่าความหมายกับเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลผลดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง พึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 ประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.50/84.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 แสดงผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คน

คะแนน	หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ					คะแนนทดสอบวัด ความสามารถในการอ่าน (หลังเรียน)
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	เล่มที่ 5	
คะแนนเต็ม	40	40	40	40	40	50
คะแนนเฉลี่ย	33.81	34.09	34.47	34.19	34.44	42.13
คิดเป็นร้อยละ	84.53	85.23	86.17	85.47	86.09	84.25
ค่าประสิทธิภาพ	$E_1 = 85.50$					$E_2 = 84.25$

6.2 ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 13.88 คิดเป็นร้อยละ 27.75 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 42.13 คิดเป็นร้อยละ 84.25 สรุปได้ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	32	13.88	2.86	48.39
หลังเรียน	32	42.13	1.86	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.68) แสดงผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์การสอน	4.38	0.66	มาก
2	เนื้อหาเรียงลำดับขั้นตอนชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย	4.50	0.78	มาก
3	เนื้อหามีความทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน	4.56	0.56	มากที่สุด
4	มีแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนและกิจกรรมช่วยให้เข้าใจง่าย	4.57	0.74	มากที่สุด
5	มีคำศัพท์เพิ่มเติมความรู้ในหนังสืออ่านเพิ่มเติมแต่ละเล่มพร้อมคำอธิบายที่เหมาะสม	4.63	0.66	มากที่สุด
6	มีกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่หลากหลาย	4.72	0.46	มากที่สุด
7	รูปเล่มมีขนาดพอเหมาะ สะดวกต่อการนำไปใช้	4.72	0.58	มากที่สุด
8	เลือกใช้ขนาด สี ตัวอักษร และรูปภาพได้เหมาะสม	4.69	0.59	มากที่สุด
9	นักเรียนมีทักษะการทำงานร่วมกันอย่างเหมาะสม	4.19	0.42	มาก
10	นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม	4.78	0.61	มากที่สุด
11	นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีและสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น	4.90	0.72	มากที่สุด
12	มีการประเมินคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความเหมาะสม	4.63	0.31	มากที่สุด
13	นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.63	0.69	มากที่สุด
14	การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม/หลากหลาย/ตามสภาพจริง	4.44	0.88	มาก
15	ครูผู้สอนมีเทคนิคการสอน/การสาธิตที่น่าสนใจมาใช้ในการสอน	4.31	0.97	มาก
รวม		4.57	0.68	มากที่สุด

7. การอภิปรายผล

จากผลการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

7.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.50/84.25 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมทั้ง 5 เล่ม โดยประเมินจากการทำกิจกรรมและแบบฝึกหัด คิดเป็นร้อยละของ

คะแนนเฉลี่ย 85.50 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ย 84.25 แสดงว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ดีคือ ต้องเป็นโครงเรื่องที่ดี เราใจให้ผู้ติดตาม โดยเป็นเรื่องที่นำเสนอเหมาะสมกับวัย เขียนเสนอเรื่องราวชัดเจน รูปแบบ รูปภาพ และรูปเล่มต้องชวนอ่าน มีสีสันสวยงาม ตัวหนังสือควรพิมพ์ชัดเจนเป็นหนังสือที่ทำให้เด็กพอใจและติดตาม อีกทั้งหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม ผู้อ่านสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษในหัวข้อที่เป็นสิ่งใกล้ตัว เนื่องจากเนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษใช้เนื้อหาเกี่ยวกับจังหวัดนครสวรรค์ มีภาพประกอบจากแหล่งของจริง ซึ่งจะช่วยให้อ่านมีความสนใจในการอ่าน และเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้จากสิ่งที่อยู่รอบตัว สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พัชรี ทองตาสี (2559) ที่พบว่า การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง Welcome to the Wonderful Land of Nong Khai ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 77.28/78.62 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ แสงดาว ถิ่นหาร วงษ์ (2559) จากงานวิจัยชื่อ การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ เรื่อง เมืองเพชร เมืองตาลโตนด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดเพชรบุรี ที่พบว่าสื่อที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.84/83.40 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กตัญ มหาวงศ์ สุวรรณแพทย์ (2561) ในการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ เรื่อง Natural Resources for Sustainable Development สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 พบว่า มีประสิทธิภาพ 83.22/83.51 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จุไรรัตน์ สุนันทราภรณ์ (2561) ที่พบว่า การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด “เด็กท้องถิ่นไทยใส่ใจเรื่องดนตรี” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 91.63/92.18 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัจฉรา ัญญูพิช (2561) ที่ได้รายงานการใช้และการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชุด “เรียนรู้กับหนูดี” เรื่อง การปฐมพยาบาล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นว่า มีประสิทธิภาพ 81.10/84.00 การที่หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดอาจมีสาเหตุมาจาก หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบและมีวิธีการที่เหมาะสม เริ่มตั้งแต่ศึกษาปัญหาการเรียนการสอน ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรสถานศึกษา ศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง และศึกษาวิธีการสร้าง ดำเนินการสร้าง และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย หนังสืออ่านเพิ่มเติมพิมพ์ด้วยตัวอักษรที่ชัดเจน อ่านง่าย มีภาพประกอบสีสันสวยงาม ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และมีความกระตือรือร้นในการเรียน นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และที่สำคัญที่สุดผู้สอนได้ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยมีแผนการสอนบนหลักการใช่วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จึงทำให้หนังสืออ่านเพิ่มเติมดังกล่าวมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ข้อแรกของงานวิจัย

7.2 ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 13.88 คิดเป็นร้อยละ 27.75 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 42.13 คิดเป็นร้อยละ 84.25 สรุปได้ว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน ทั้งนี้ สอดคล้องกับลักษณะการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเน้นการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้วางแผนจัดกิจกรรมและคอยชี้แนะให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนมีปัญหา นอกจากนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและรับฟัง ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน วิธีสอนอ่านแบบ MIA มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจน เป็นการสร้างความเข้าใจในการอ่านตามลำดับ ผลที่ได้จากงานวิจัยในประเด็นที่สองนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นภัสนันท์ ไกรทอง (2559) จากงานวิจัยชื่อผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ที่พบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 77.47 และความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรณดินทร์ ประสารทรัพย์ (2561) เรื่องผลของการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้น

ผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกทักษะกระบวนการคิดและกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ เนื้อหาเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่นซึ่งใกล้ตัวของนักเรียน นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาและกิจกรรมสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกทักษะจากง่ายไปยาก ทีละขั้นตอน มีระดับภาษาเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ตามหลักการของ MIA ทำให้ผลการวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่สองตามสมมติฐานงานวิจัย

7.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีเนื้อหาสอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่าน ประกอบกับเนื้อเรื่องสัมพันธ์กับข้อมูลที่มีอยู่ในท้องถิ่น ส่งผลให้ผู้อ่านมีความตั้งใจและสนุกสนานเพลิดเพลินกับการอ่าน จึงเกิดความพึงพอใจต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาจากง่ายไปหายาก นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทีละขั้นตอน ไม่สับสน จึงเกิดความตั้งใจและสนใจเรียน ประกอบกับการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ฝึกการคิดด้วยตนเอง ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก แนะนำ ให้คำปรึกษา ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กตัญ มหาชนวงศ์ สุวรรณแพทย์ (2561) ในงานวิจัยชื่อการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ เรื่อง Natural Resources for Sustainable Development ที่พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จุไรรัตน์ สุนันทราภรณ์ (2561) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัจฉรา ธัญญพิช (2561) ที่พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา ชุด เรียนรู้กับหนูดี เรื่อง การปฐมพยาบาล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด

8. ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยสรุปความรู้ ทักษะและประสบการณ์ที่ได้จำแนกเป็น 2 ลักษณะ คือ ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดการจำแนกในแต่ละด้าน ดังนี้

8.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ การนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ควรคำนึงถึงหลักการและแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

8.1.1 ครูผู้สอนควรอธิบายถึงขั้นตอนวิธีการเรียนให้นักเรียนเข้าใจก่อนเริ่มเรียน ทั้งนี้ เพราะการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA เน้นให้นักเรียนพัฒนาความสามารถทักษะในการอ่าน และต้องใช้ความคิดในด้านความรู้ความจำ ฝึกการคิดวิเคราะห์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น การแสดงความคิดเห็น และกล้าแสดงออก

8.1.2 หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ สามารถเผยแพร่ให้โรงเรียนและหน่วยงานต่าง ๆ นำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ อันจะเป็นการอนุรักษ์และเผยแพร่ข้อมูลในท้องถิ่นของจังหวัดนครสวรรค์ ให้กับเยาวชนและบุคคลทั่วไป

8.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาครั้งต่อไป เพื่อให้สามารถนำหลักการและแนวคิดไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติสำหรับปรับปรุงและพัฒนาในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

8.2.1 ควรนำหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปสอนร่วมกับวิธีสอนหรือเทคนิคการสอนรูปแบบอื่น ๆ

8.2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด “ตลาด” วิถีชุมชนคนปากน้ำโพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

9. เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กตัญ มหาชนวงศ์ สุวรรณแพทย์. (2561). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ เรื่อง Natural Resources for Sustainable Development สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1. *วารสาร Veridian E-Journal Silpakorn University*, 11(2), 1233-1244.

- กันทรื วรอาจ. (2557). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีความจริงเสมือน เรื่องประเทศสิงคโปร์ ผ่านไอแพด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- จุไรรัตน์ สุนันทราภรณ์. (2561). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด “เด็กท้องถิ่นไทยใส่ใจเรื่องดนตรี” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน รายงานการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ “Local & Global Sustainability : Meeting the Challenges & Sharing the Solutions (หน้า 483-493). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ณัชชรี ทรัพย์เย็น. (2560). บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก บ้านโป่ง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- นภัสนันท์ ไกรทอง. (2559). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ค็อก (MIA) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร : บริษัทสุวีริยาสาส์น จำกัด.
- ปัทมญา แอนดอน. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาท้องถิ่น อำเภोजอมทอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 79 (บ้านหนองอาบช้าง) อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พัชร ทองตาสี. (2559). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง Welcome to the Wonderful Land of Nong Khai โดยจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสารวิชาการ หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 8(23), 133-143.
- โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัติ) นครสวรรค์. (2562). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2560-2562. นครสวรรค์ : โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัติ) นครสวรรค์.
- หนูแพ้ว วัชโสภ. (2557). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดยารวมมิตรสะกิดเศรษฐศาสตร์ วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร.
- สรณดินทร์ ประสารทรัพย์. (2561). ผลของการใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ค็อกซ์ (MIA) ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 11(2), 175-186.
- แสงดาว ถิ่นหารวงษ์. (2559). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ เรื่อง เมืองเพชร เมืองตาลโตนด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดเพชรบุรี ใน รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติราชภัฏเพชรบุรีวิจัยเพื่อแผ่นดินไทยที่ยั่งยืน (หน้า 459-466). เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2561). สำนักงานสถิติฯ เผยสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ. 2561. สืบค้นจาก <http://www.nso.go.th/sites/2014/DocLib14/News/2562/05-62/N30-05-62-1.pdf>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (ทีเคปาร์ค). 2561. ผลสำรวจการอ่านของประชากร ประจำปี พ.ศ. 2561. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/831606>
- อรพัทธ์ ศิริแสง. (2558). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- อัจฉรา ธัญพิช. (2561). การใช้และการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชุดเรียนรู้กับหนูดี เรื่อง การปฐมพยาบาล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 1(2), 77-87.

ภาษาอังกฤษ

- Huck, C. S., Hepler, S., Hickman, J. & Kiefer, B. Z. (1961). *Children's Literature in the Elementary School*.
New York : Harcourt Brace Jovanovich.
- Murdoch, G. S. (1986). A More Integrated Approach to the Teaching of Reading. *English Teaching Forum*,
34(1), 9-15.